

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce:

zastoupen advokátem Mgr. et Mgr. Janem Vobořilem, Ph.D.
sídlem U smaltovny 1115/32, 170 00 Praha 7

proti

žalovanému:

Ministerstvo zdravotnictví
sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 18. 7. 2024, č. j. MZDR 19331/2024-2/OIA

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 270 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám žalobcova zástupce, advokáta Mgr. et Mgr. Jana Vobořila, Ph.D.
- III. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, která bude vyplacena ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze. Žalobce se vyzývá, aby do pěti dnů od doručení tohoto usnesení sdělil, na jaký účet mu má být soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

1. Žalobce se původně zápůřčí zásahovou žalobou domáhal, aby soud zakázal Ústavu zdravotnických informací a statistiky (dále též „ÚZIS“) zpracovávat jeho osobní údaje v Národním zdravotnickém informačním systému (dále jen „NZIS“) a přikázal mu je vymazat.
2. Uvedl, že na základě jeho žádosti o přístup k osobním údajům podle čl. 15 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „GDPR“) mu ÚZIS sdělil, že jako správce NZIS o něm eviduje mj. v Informačním systému infekčních nemocí (dále též „ISIN“) jeho e-mailovou adresu a telefonní číslo. Tyto údaje byly do systému uloženy v souvislosti s očkováním proti nemoci COVID-19 a testováním na přítomnost tohoto onemocnění. Dne 2. 7. 2024 požádal žalobce ÚZIS o výmaz těchto osobních údajů podle čl. 17 GDPR.
3. Žalovaný jako správce údajů vedených v ISIN vyrozuměl žalobce dopisem „Odpověď – žádost o výmaz osobních údajů“ ze dne 18. 7. 2024, č. j. MZDR 19331/2024-2/OIA, že žalobcovy osobní údaje nebudou z ISIN vymazány, protože jsou zpracovávány na základě zákonného zmocnění v § 79 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (dále jen „ZOVZ“), nikoli souhlasu, a proto je žádost o výmaz podle čl. 17 GDPR neúčinná.
4. Po předběžném posouzení dospěl soud k závěru, že proti zpracování osobních údajů ani sdělení žalovaného se nelze bránit zápůřčí zásahovou žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Sdělení o vyřízení žádosti o výmaz osobních údajů žalobce je totiž v materiálním smyslu rozhodnutím podle § 65 s. ř. s. Proto soud usnesením ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Pechočová.

15. 10. 2024, č. j. 11 A 92/2024-18, poučil žalobce, že v úvahu připadá žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, a dal mu možnost změnit žalobní typ.
5. Žalobce tak učinil podáním z 31. 10. 2024 a žalobu změnil na žalobu proti rozhodnutí žalovaného z 18. 7. 2024. Tuto změnu žalobního typu soud připustil usnesením ze dne 7. 11. 2024.
6. Žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí v absenci zákonného zmocnění, na jehož základě by žalovaný mohl zpracovávat sporné osobní údaje. Tyto osobní údaje (e-mailová adresa a telefonní číslo) totiž nejsou vyjmenovány v § 79 odst. 1 ZOVZ, který vymezuje osobní údaje, k jejichž zpracování jsou orgány ochrany veřejného zdraví oprávněny za účelem ochrany veřejného zdraví. Zákonným titulem ke zpracování sporných osobních údajů přitom podle žalobce nemůže být vyhláška č. 101/2022 Sb., o systému epidemiologické bdělosti pro onemocnění COVID-19, která ve vzoru žádanky o laboratorní vyšetření (očkování a testování na přítomnost viru) obsahuje seznam údajů, mj. e-mailovou adresu a telefonní číslo vyšetřované osoby. Vzor žádanky uvedený v příloze vyhlášky, tedy podzákonného právního předpisu, podle žalobce nelze považovat za dostatečné zákonné zmocnění ke zpracovávání osobních údajů uvedených v žádance. Uvedená vyhláška navíc nabyla účinnosti dne 1. 5. 2022, tedy až po zpracování a uložení sporných osobních údajů. Proto žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se necítí být ve věci pasivně věcně legitimován, neboť správcem NZIS, vůči kterému má směřovat žádost o výmaz osobních údajů, není žalovaný ale ÚZIS. Dále setrval na argumentaci z napadeného rozhodnutí a zopakoval, že sporné osobní údaje byly zpracovány na základě vyhlášky č. 101/2022 Sb.
8. Ve třetím bodu svého vyjádření žalovaný uvedl, že s ohledem na rozhodnutí Světové zdravotnické organizace ze dne 5. 5. 2023 o ukončení stavu ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu a na základě vyhodnocení míry dopadů onemocnění COVID-19, tj. vyhodnocení počtu úmrtí a hospitalizací, vysoké proočkovanosti, zdravotních dopadů současných variant a s tím související obecnou změnou přístupu k tomuto onemocnění a jeho vnímání z hlediska dopadů na veřejné zdraví, bylo opětovně provedeno posouzení nezbytnosti uchovávání některých kontaktních údajů. Současná epidemiologická situace a aktuální nastavení procesů již umožňují výmaz některých kontaktních údajů, jako je telefonní číslo či e-mailová adresa, které byly nezbytnými informacemi v průběhu řešení pandemie onemocnění COVID-19. Z tohoto důvodu byl proveden přezkum žalobcovy žádosti. Hlavní hygienička České republiky následně na základě tohoto přezkumu dopisem ze dne 30. 1. 2025 požádala ředitele ÚZIS o výmaz e-mailové adresy a telefonního čísla žalobce, k čemuž posléze došlo.
9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.
10. Dne 20. 2. 2025 zaslal žalobce soudu své vyjádření, ve kterém zároveň uvedl, že bere žalobu v celém rozsahu zpět. Setrval na důvodech, v nichž spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, avšak vzhledem k tomu, že z vyjádření žalovaného vyplývá, že e-mailová adresa a telefonní číslo již byly z ISIN vymazány, došlo tím k žalobcově faktickému uspokojení. V návaznosti na to vzal žalobce žalobu zpět a požádal o přiznání náhrady nákladů řízení podle § 60 odst. 3 s. ř. s.
11. Soud o věci uvážil následovně.
12. Žalobce vzal v souladu s § 37 odst. 4 s. ř. s. žalobu v celém rozsahu zpět před tím, než o ní soud rozhodl. Soud proto výrokem I. řízení zastavil postupem podle § 47 písm. a) s. ř. s.
13. Následně se soud zabýval otázkou, zda lze žalobci přiznat náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
14. Pro rozhodnutí o nákladech řízení je podstatné, zda žaloba nebyla již při podání zjevně nedůvodná. Pokud by tomu tak bylo, neměl by žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.). Pokud by však návrh nebyl zjevně nedůvodný a žalobce vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, měl by právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta druhá

- s. ř. s.). Smyslem této úpravy je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a bere ji zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, jež fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval.
15. Mezi jednáním žalovaného a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. V tomto ohledu se hodnotí nejen to, zda v důsledku chování žalovaného po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který žalobce podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se přitom nejen splnění podmínek soudního řízení, ale i věcná důvodnost návrhu.
16. Soud je přesvědčen, že žaloba není zjevně nedůvodná (podala ji včas osoba k tomu oprávněná a ani žádný jiný *prima facie* důvod pro její nedůvodnost soud neshledal). Zbývá posoudit, zda žalobce skutečně vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného.
17. Pozdější chování žalovaného musí být hodnoceno ve vztahu k předmětu řízení, tj. k obsahu napadeného rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, z 2. 7. 2008, č. 3 Ads 58/2008-54). Zjistí-li soud, že žalobce vzal své podání zpět bez ohledu na chování žalovaného nebo že chování žalovaného nemělo objektivně žádnou souvislost s podáním žaloby a žalobou vymezeným předmětem řízení, nemůže náhradu nákladů přiznat, byť by žalobce tvrdil opak nebo byl o opaku subjektivně přesvědčen (rozsudek NSS z 8. 11. 2018, č. 7 As 424/2018-21, bod 19). Není postačující, že žalovaný učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy sp. zn. III. ÚS 2741/16 a III. ÚS 3592/16).
18. Soud má za to, že žalobce vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného. Ve svém vyjádření z 20. 2. 2025, výslovně uvádí, že tak činí z důvodu faktického uspokojení, ke kterému došlo výmazem jeho e-mailové adresy a telefonního čísla z ISIN. Je přitom zřejmé, že vymazání sporných osobních údajů bylo od počátku předmětem žaloby.
19. Soud má dále za to, že je dána příčinná souvislost mezi chováním žalovaného, které spočívá ve vymazání sporných osobních údajů, a podanou žalobou. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že provedení výmazu osobních údajů žalobce je umožněno současnou příznivou epidemiologickou situací, tedy okolností nezávislou na vůli žalovaného. Na základě dopisu hlavní hygieničky ČR ze dne 30. 1. 2025, jehož obsah je soudu znám ze správního spisu, však došlo na základě přezkumu k výmazu osobních údajů pouze ve vztahu k žalobci, nikoli plošně. Soudu nepřísluší zkoumat, z jakých pohnutek či důvodů se žalovaný rozhodl žalobci vyhovět, je však zřejmé, že sporné osobní údaje byly vymazány právě až v souvislosti s aktivitou žalobce, respektive po přezkumu žádosti, které nebylo napadeným rozhodnutím vyhověno.
20. Není přitom rozhodné, zda stále existuje napadené rozhodnutí, nebo zda bylo žalovaným po zahájení řízení zrušeno. Ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nestanoví, že by pozdější chování žalovaného, pro které byla žaloba vzata zpět, muselo spočívat ve zrušení napadeného rozhodnutí. Naopak za pozdější chování žalovaného je třeba považovat i jiná v souvislosti se žalobou učiněná opatření či úkony, které vedou k faktickému uspokojení žalobce (srov. obdobně úpravu institutu uspokojení navrhovatele dle § 62 odst. 1 s. ř. s.). Za pozdější chování žalovaného, pro které byla žaloba vzata zpět, je tak v daném případě třeba považovat i přezkum žalobcovy žádosti, na jehož základě hlavní hygienička ČR požádala o výmaz sporných osobních údajů žalobce z ISIN, k čemuž následně i došlo.
21. Vzhledem k výše uvedeným okolnostem dané věci soud dospěl k závěru, že žalobci náleží náhrada nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., neboť vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného. Soud mu tuto náhradu výrokem II. přiznal.
22. Náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč (část soudního poplatku ve výši 2 000 Kč soud žalobci vrátí – viz níže) a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, změna žalobního

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Pechočová.

- typu a zpětvzetí žaloby), přičemž za první tři mu náleží částka 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024] a za zbylý jeden mu náleží částka 4 620 Kč [§ 9 odst. 5, § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025]. Dále zástupci přísluší náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za první tři úkony a 450 Kč za zbylý úkon. Celkem tedy žalobci náleží na náhradě nákladů řízení částka ve výši 16 270 Kč.
23. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (o. s. ř.), místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.
24. Výrokem III. rozhodl soud o vrácení části soudního poplatku dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť řízení zastavil před prvním jednáním. Žalobce uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, vrací se mu proto soudní poplatek snížený o 1 000 Kč. Zároveň ho soud vyzval, aby sdělil, na jaký účet mu má být část soudního poplatku vrácena. Pokud žalobce v poskytnuté lhůtě účet nesdělí, vrátí ho soud na účet, ze kterého uhradil soudní poplatek za žalobu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. března 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Pechočová.
